

EVALUARE ACADEMICĂ

EVALUARE ACADEMICĂ

Mediul universitar, ca orice sistem educațional, este recunoscut ca un sistem conservator, reticent la schimbare. Odată cu transformările social-economice și politice care au avut loc în ultimii 15 ani, dar și datorită dezideratului național de integrare europeană, sistemul educațional românesc în general și mediul universitar în particular, se vede nevoit să devină un nucleu de furnizare de forță de muncă competentă într-o economie de piață funcțională, dar și să sufere transformări structurale care să-l facă eligibil într-o nouă educație europeană.

Un centru de învățământ superior ar trebui să ofere servicii de înaltă calitate beneficiarilor săi. Preocupările legate de calitatea învățământului superior au două cauze: prima este costul foarte ridicat, care exercită presiuni bugetare considerabile, a doua este reprezentată de numărul mare al efectivelor de studenți, astfel încât problema învățământului superior tinde să devină treptat o problemă a tuturor. Evaluarea învățământului universitar românesc scoate la lumină câteva aspecte ce trebuie reglementate și soluționate:

- Numărul de studenți este în creștere
- Baza materială și de personal este de cele mai multe ori deficitară
- Salarizarea necorespunzătoare a personalului didactic favorizează, pe de o parte migrarea unor specialiști din învățământul universitar spre alte sectoare de activitate mai bine plătite și, pe de altă parte, lipsa de atractivitate a posturilor didactice pentru absolvenții bine pregătiți
- Înființarea unor facultăți și specializări noi ca și a unor structuri universitare (de exemplu – ciclul de studii aprofundate) care solicită specialiști și competențe superioare.*

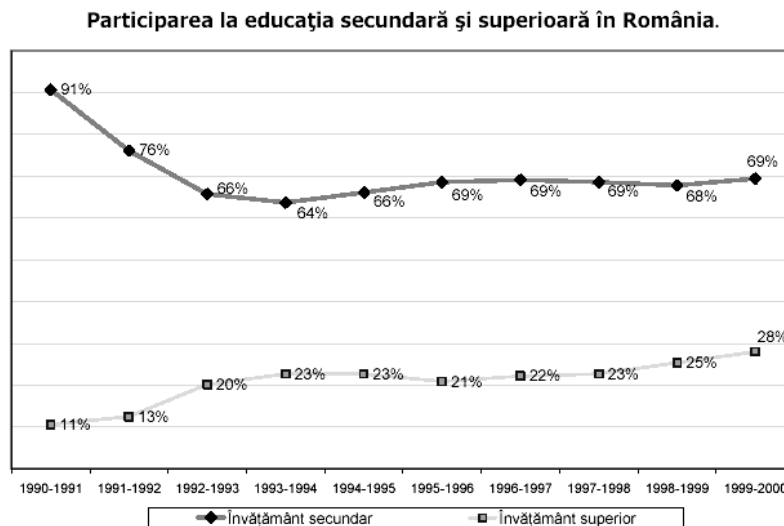
*DAFINOIU, I, (1997), Competența, evaluare și promovare în câmpul universitar, în “Neculau, A. – Câmpul universitar și actorii săi”, editura Polirom, Iași

EVALUARE ACADEMICĂ

Moștenirea regimului comunist s-a caracterizat printr-un număr redus de cifre de scolarizare, acesta putând fi explicat fie pe “frica de intelectual” fie prin lipsa posibilităților de repartiție.* Odată cu schimbarea regimului de guvernământ acest număr s-a modificat crescând simțitor și oferind șansa mult mai multor absolvenți de liceu de a urma o specializare. Numărul acestora s-a dublat în perioada 1996-1997, ajungând la 28%, în 2000. (figura. 1)

Figura 1.

sursă: Institutul Național de Statistică- Cifrele reprezintă date brute de participare

*ROTARU, T (1997). Învățământul superior între inerție și schimbare, în “Neculau, A. coord. – Câmpul universitar și actorii săi”, editura Polirom, Iași

EVALUARE ACADEMICĂ

Mediul universitar se caracterizează prin două tendințe majore:

- (1) dorința de a îmbunătăți eficiența sistemului de învățământ prin întărirea controlului la nivel central în ceea ce privește formarea programelor de învățământ. În fiecare sistem național care tinde spre eficiență, programele sunt stabilite de către administrația centrală și sunt controlate cu strictețe examinările și evaluarea rezultatelor
- (2) reformarea sistemelor de gestiune a instituțiilor școlare, accentuând contribuția familiei și a persoanelor interesate în procesul de învățământ.*

Din punct de vedere al angajamentului la nivelul politicilor guvernamentale în domeniul educației, România a aderat la obiectivul de a forma Spațiul European al Învățământului Superior până în anul 2010. Pe data de 19 iunie 1999, la un an după Declarația de la Sorbona, miniștrii responsabili pentru învățământul superior din 29 de țări ale Europei au semnat Declarația de la Bologna, convenind asupra unor obiective comune importante pentru dezvoltarea coerentă și armonioasă în domeniul învățământului superior pentru anul 2010. România a semnat Declarația de la Bologna în 1999, angajându-se astfel să includă obiectivele stabilite printre prioritățile învățământului superior românesc.

Aceste obiective vizează: asigurarea calității, adoptarea unui sistem bazat pe două cicluri, promovarea mobilității, învățarea continuă, adoptarea unui sistem de diplome comparabile și bine definite, promovarea dimensiunii europene în învățământul superior, promovarea caracterului atractiv al Spațiului European al Învățământului Superior

*ROTARU, T (1997). Învățământul superior între inerție și schimbare, în "Neculau, A. coord. – *Câmpul universitar și actorii săi*", editura Polirom, Iași

EVALUARE ACADEMICĂ

Conform “Guidelines for the assesement of the quality of internationalization in Higher Professional Education” calitatea învățământului superior se poate privi sub forma a sașe dimensiuni:

Dimensiunea legală: măsura în care într-o universitate sunt aplicate reglementările legale și procedurile specifice instituțiilor de învățământ superior;

Dimensiunea profesională: concordanța activităților personalului didactic cu standardele profesionale specifice și acceptate pentru fiecare domeniu/specializare din învățământul superior;

Dimensiunea economică: atingerea obiectivelor cu un anumit nivel al cheltuielilor, concretizate în costuri, timp, echipamente și personal;

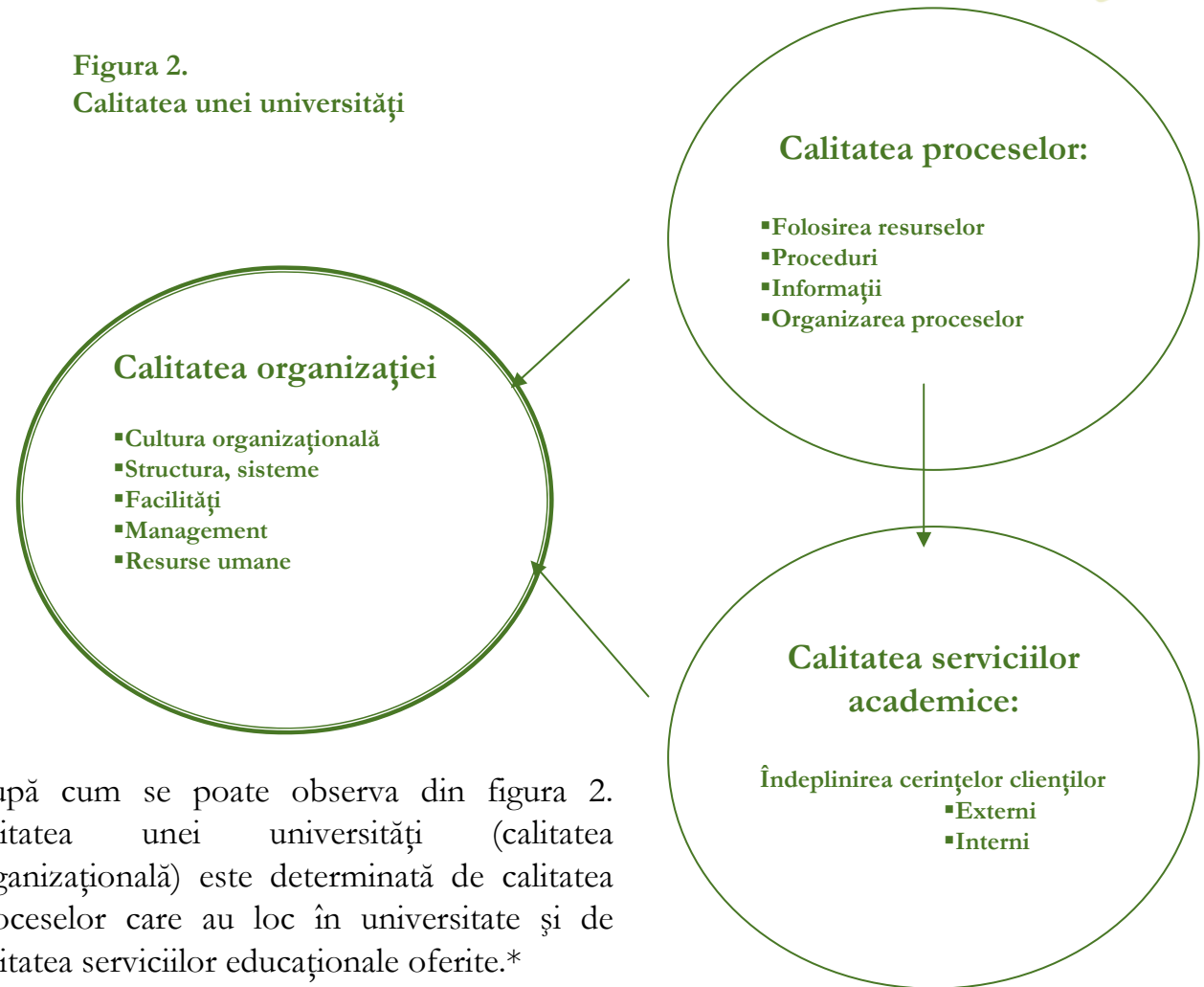
Piața muncii: măsura în care instituțiile de învățământ superior sunt capabile să se adapteze rapid la cerințele de pe piața muncii;

Dorințele / cerințele clienților: măsura în care serviciile sunt în concordanță cu dorințele, așteptările și nevoile potențiale ale clienților; **Piața muncii:** măsura în care instituțiile de învățământ superior sunt capabile să se adapteze rapid la cerințele de pe piața muncii;

Dezvoltare organizațională: capacitatea instituțiilor de învățământ superior de a defini și implementa strategiile organizaționale în acord cu cerințele și obiectivele sistemului educațional;

Figura 2.
Calitatea unei universități

După cum se poate observa din figura 2. calitatea unei universități (calitatea organizațională) este determinată de calitatea proceselor care au loc în universitate și de calitatea serviciilor educaționale oferite.*

EVALUARE ACADEMICĂ

Modul cum organizația își determină scopul, obiectivele fundamentale și nivelul de realizare a lor, deciziile asupra acțiunilor ce trebuie întreprinse pentru realizarea acestor obiective într-o anumită perioadă de timp într-un mediu extern schimbător, deciziile luate pentru implementarea acestor acțiuni și evaluarea întregului proces, poartă denumirea de management strategic. Acesta se definește ca fiind acel proces managerial prin care se formulează și se implementează strategii.*

Premiul Malcom Baldrige pentru învățământ		Sistemul de ierarhizare a universităților americane		Sistemul de ierarhizare a universităților românești	
Indicatori	%	Indicatori	%	Indicatori	%
1. Leadership	11	1. Reputație academică	25	1. Prestigiu academic	20
2. Planificare strategică	8	2. Selectivitatea studenților	15	2. Selectivitatea studenților și atractivitatea universității	10
3. Orientare spre studenți și investitori	8	3. Resurse de personal didactic	20	3. Managementul resurselor umane	20
4. Informație și analiză	8	4. Rata renunțărilor	20	4. Cercetare științifică, studii aprofundate / master și doctorat	15
5. Personalul didactic și staff-ul	10	5. Resursele financiare	10	5. Performanțele studenților și ale absolvenților	10
6. Managementul educațional și susținerea proceselor	10	6. Rata de donație a membrilor alumni	5	6. Resurse financiare și asigurarea condițiilor de desfășurare a procesului didactic	15
7. Rezultatele performanței	45	7. Rata de performanță a absolvenților	5	7. Managementul strategic al universității	10
Total	100	Total	100	Total	100